

Fibiger: Jeg stillede i går det bestemte spørgsmål til den højtærede arbejdsminister, hvorvidt han ville være villig til at undersøge mulighederne for, at de arbejdere under K. D. F., der var afskedigede i statens klitplantager, kunne blive antaget igen. Det svar, den højtærede minister i dag gav, forstod jeg sådan, at de nu ville blive antaget igen på lige fod med andre, indtil vi er færdige med at behandle denne lov. Det vil altså sige, at hvis der ikke er antaget nye i deres pladser, vil de kunne blive genindsat. Det svar, som jeg her har fået, kan jeg erklære mig tilfreds med. Herved anerkender man, at i den tid der ligger et lovforslag her på bordet, og man skal have hele sagen undersøgt, må man ligestille dem med andre arbejdere, og jeg håber så, at det vil ske på den måde, at de arbejdere, der er afskediget, allerede inden jul kan få besked om, at de kan komme i arbejde igen, idet jeg ikke mener, deres pladser er optaget.

Når det er tilfældet, har jeg egentlig ikke så forfærdelig meget mere at sige om den sag. Sådan som debatten er forløbet, efter de udtalelser, der er fremsat både af det ærede medlem hr. Aage Fogh og af det ærede medlem hr. Evald Christensen, går jeg ud fra, at når vi får hele sagen til behandling i udvalget, så vil vi få alle tingene belyst, også cirkulæret og hvad dermed står i forbindelse. Og selv om den højtærede arbejdsminister påstår, at disse cirkulærer er helt lovmedholdelige o. s. v., vil jeg dog gerne sige, at det er jo et spørgsmål, som vi kan undersøge. Jeg ved godt, at cirkulærerne har været gældende fra 1940 og altså også under den tidligere regering, men selvom den højtærede arbejdsminister siger, at der i § 4, stk. 5, i arbejdsløshedsloven står, at arbejdsanvisningskontorerne, når de skal anvise arbejde, først skal tage hensyn til de arbejdere, der står i anerkendte arbejdsløsheds-kasser, så synes jeg ikke, at det helt dækker spørgsmålet, thi det, der er sket her, er, at statsministeriet har udsendt et cirkulære, hvorefter de arbejdere, der søger arbejde i statens tjeneste, skal behandles sådan, at det forstås, at det er medlemmer af de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser, der skal have arbejdet i de vedkommende virksomheder.

Men jeg kan godt sige, at jeg er i virkeligheden tilfreds med det forløb, denne forhandling har fået, for man er egentlig kommet ind til det, der er det principielle i sagen, om mennesker skal have lov til at danne arbejdsløsheds-kasser, uden at man fra det offentlige, fra statens side skal kunne forhindre det, når de ellers opfylder de be-

tingelser, som de andre må gå ind under — og det mener jeg, Kristelig Dansk Arbejdsløsheds-kasse har gjort. Jeg synes, at sagen nu er kommet i den rigtige gænge. Vi har fået tilsagn fra ministeren om, at de fem arbejdere foreløbig kan stilles på lige fod med andre, at vi kan få sagen i udvalg, og at vi kan få drøftet hele spørgsmålet igen. Så har vi lov til at håbe, ja, jeg kan også sige, jeg er helt overbevist om, at der her i tinget er et stort flertal for, at frihed og retfærdighed skal råde, at man ikke vil påtvinge folk noget, som de ikke ønsker i den henseende, og at organisationstvang kan afløses af frihed. Når så vi kommer til anden behandling af dette lovforslag engang, og forhåbentlig varer det ikke så forfærdelig længe, tror jeg, at vi er nået frem til det resultat, at danske borgere skal være ens stilled, og at de kan få lov til, som i dette tilfælde, ud fra deres kristelige overbevisning at danne sammenslutninger, som ikke kan antastes fra anden side.

Aage Fogh: Jeg vil gerne takke den højtærede arbejdsminister for det tilsagn, der er givet om, at de arbejdere, der her er omtalt, bliver genantaget i deres arbejde, i hvert tilfælde indtil vi er færdige med behandlingen af sagen her i det høje ting. Jeg tror, det er en klog afgørelse, der her er truffet — derfor har jeg også ment, den ville falde.

Til det ærede medlem hr. Sønderup lige et par bemærkninger. Det ærede medlem opholdt sig ved den bemærkning, jeg havde gjort om, at efter mit skøn var det et forholdsvist dårligt grundlag at diskutere arbejdsløsheds-kassespørgsmålet på, at have det kristelige som skillelinie. Den opfattelse har jeg stadigvæk. Jeg tror, det er meget uheldigt, at man i en diskussion som denne får stillet det op på den måde, at på den ene side har man de 600 000 organiserede ukristelige, om jeg så må sige, på den anden side de 200 eller 500, eller hvor mange det nu er, mere kristelige. Det er et helt forkert grundlag at diskutere det på. Der kan være begrundelse for at danne kasser på andet grundlag, men at gøre det på det kristelige, det tror jeg er uklogt. Derfor er jeg meget taknemmelig for, at det nu har formet sig sådan, at vi i udvalget kan komme til at diskutere spørgsmålet rent principielt, at vi kan få undersøgt, om det grundlag, man har arbejdet på hidtil, hvor det tydeligt og klart af formålsparagraffen fremgår, at man ikke må drive anden virksomhed end forsikring mod arbejdsløshed, er overtrådt, og at man kan få undersøgt